

Kedves Testvérek!

A mai evangélium szinte tálcán kínálja azt, ahogyan Jézusnak a történet második felében elhangzik a szava, hogy „Közöttetek ne így legyen.” Ezért aztán nézzük meg, hogyha a figyelmünk középpontjában a közösség, az intézménynek az egyház, a helyi egyház történetébe ad bepillantást, akkor mit mondhatunk az evangélium szempontjából. Azt szeretnénk ellesni Jézustól, hogy milyen közösséget, milyen szervezetet és intézményt álmódott meg, az hogyan működik, hogyha az az evangélium alapján működik, akkor mit mondhatunk el? Mert a XXI. század embere leginkább mire figyel, és mi érdekli? Saját maga.

Jönnek a tanítványok, és magunk között szólva, valami olyasmit kérnek, amire Jézus éppenséggel, ha nem lenne egy jó vezető, hát, nem így válaszolt volna. Mert mondhatta volna: „Eszeteknél vagytok ti?” Nekiáll, és beszélget a tanítványokkal, és még őket megkérdezi, és komolyan veszi a válaszukat. Hogyha ti hibás gondolatra, ötletre, megoldásra, vagy valamiféle fölvetésre is jutottatok, akkor is engem az érdekel, hogy ezt együtt most hogyan tudnánk jól megoldani. Ténylegesen így van, az evangélium végére már összehívja a többi apostolt is, úgy, hogy ők kitalálják, hogyha bárkiben ilyen téves ötletek, egyéb megfontolások jutnak eszükbe, hogy akkor ők, mint szervezet, vagy mint közösség, hogyan válaszoljanak erre, hogyan kéne jól megoldani az emberi természet gyöngeségéből fakadó nehézségeket.

Az evangélium vége felé látnivaló, hogy milyen nagy jelentősége van annak, hogy Jézus – nézzétek el, hogy így mondom – vezetőként nem esik bele abba a csapdába, hogy akkor ez a két ember a hibás, akkor őket jól megbüntetjük, akkor elmondjuk a többieknek is, hogy ilyen többet nem fordulhat elő.

A kutatók arra voltak kíváncsiak, mik a meghatározó működési vonásai, azoknak a szervezeteknek ahol az értéknek tartják fontosnak, emiatt eredményesebbek is ezek a szervezetek és intézmények? A következő három dolog derült ki, hogy ezekben a szervezetekben három dolgot elkerülnek maguk a tagok, sőt, felelősséget vállalnak azért, hogy ez ne így legyen.

Az első: nincsen protekcionizmus magyarul, kivételezés. Mert ezt így is mondhatnánk, hogy jön Jakab és János, és azt mondják Jézusnak: „Lehetne egy kis protekcióval, mégis csak úgy, hogy itt most úgy elvagyunk így tizenketten. Azért lehet, hogy ezt most kellene lezsíroznunk, mert most még úgy jól mennek a dolgok, talán te is most kipihented magad, és egy jót ettél.” Tehát a jól működő szervezetekben nincsen protekcionizmus. Ezt úgy is mondhatnánk, Isten országában nincsen protekció. Ezért kissé nagyobb kihívás elé állnak azok, akik itt a földön ráálltak a protekcionizmus működésmódjára. Mert az Isten országában ennek a fajta tudásnak, nincs helye. Tehát az első, hogy ezekben a jól működő szervezetekben nincsen protekció és protekcionizmus.

A második. Ezekben a jól működő szervezetekben nincsenek potyautasok sem. Nem úgy van, hogy „Jó, majd akkor vannak, akik húzzák, a többiek meg fölülnek...” Isten országában lényegileg, és ez Isten országa természete alapján nem lesznek potyautasok, mint ahogy nincsenek is. Éppen azért, mert személy szerint mindegyikünk lerakhatatlan szabadsággal és felelősséggel rendelkezik, és személy szerint kapcsolódunk Jézushoz, a Szentlélekhez és a Teremtő Istenhez. Isten országában nem lehet megúszni, a nehézségeket és személyes felelősséget.

A harmadik, ezt pedig így mondhatnánk, és így lesz meg a három P: és nincsenek ezekben a jól működő szervezetekben pórul jártak. Nincsenek olyanok, akik a perifériára szorult pórul jártak. Akik valahogy, mert az élet nem egyformán osztja a javait, és tényleg van olyan, akinek kevesebb jut, és tényleg van olyan, aki nehezebb helyzetbe születik bele. Ezért itt a földön átéljük azt a társadalmainkban is, hogy vannak olyanok, akik már a születésük

révén a perifériára szorultak. De Isten országában semmilyen alapon nincsenek pórul jártak és perifériára szorultak. Érdemes most magunk elé idézni, hogy ott van Krisztus mellett az a másik két keresztre feszített személy, és mind a kettőre nyugodtan mondhatjuk, hogy „Hát, mondjuk ők azért a periférián vannak.” Jézusnak a mondata ott, a halála előtt szinte csak néhány perccel hogyan tárja föl azt, hogy Isten országában nincsenek olyanok, akik a periférián vannak, mert Jézushoz és a Teremtő Istenhez mindannyian egyforma közelségben vagyunk.

A következő gondolat így szól. Ezért aztán kétségkívül, hogy ebben a szervezetben is, a jól működő szervezetekben van létjogosultsága a versengésnek. Igenis van tere a versengésnek. Jézus ezt úgy – mondjuk – törvényesíti, hogy azt mondja: „Hát, ha valaki a legkiválóbb akar lenni, ha valaki a legnagyobb akar lenni, rendben van, versengjete! Az emberi természetnek ez része. „Jézus szerint: legyen mindenkinek a szolgája.”

Mint ahogy a jól működő csoportokban és közösségekben, például tudjuk azt, hogy a versengésnek lehet két nagyszerű iránya. Éppenséggel a versengés révén rácsodálkozhatok arra, amit az Isten karizmaként adott, olyasmi talentumként, amit persze érdemes kifejlesztenem a közösség javára. Versengés nélkül lehet, hogy erre nem jönnek rá. A másik, milyen célt szolgálhat a versengés az együttműködés érdekében? Például, ahogyan ez történik, egyszer csak rácsodálkozom arra, hogy sokkal pontosabban meg tudom mondani, hogy ebben a közösségben, akár szervezetben és intézményben, hol van az én legjobb helyem. Ezt éppenséggel a versengés révén tudom megtalálni. Az a helyem, ami nem csak a saját magam számára, hanem a közösség és az intézmény számára is a leghasznosabb, ha én ott vagyok.

1986-ban a Challenger űrrepülőgépnek a katasztrófája. Az történt ugyanis, hogy mielőtt föllőtték volna ezt az űrrepülőgépet, azelőtt azok, akik annak a területnek szakértői voltak, jelezték, hogy itt vannak bizonyos, egyébként kicsiny alkatrészek, amelyek hibásak lehetnek működés közben bizonyos esetekben (pl. a hideg). Szóltak a vezetőknek, hogy ezek az alkatrészek akár katasztrófát is előidézhetnek. A vezetők nem gondolták azt, hogy a szakértőkre hallgatni kellene a NASA-ban. Az űrrepülőgép tizenhét másodpercet repült, majd pedig darabjaira robbant, és mindenki meghalt. Amikor a vizsgálóbizottság, amit az amerikai elnök hozott létre, akkor egyértelműen leírták azt, hogy a katasztrófa egyik oka nem a problémás alkatrész, hanem a problémás szervezeti kultúra. A kutatás, a vizsgálta azt is és kiderítette, hogy azokat az alkatrészeket éppenséggel azért szerelték be, miközben tudták, hogy azok az alkatrészek nem a legjobb minőségűek, mert protekciót adtak annak a cégnek, akik azokat az alkatrészeket szállították.

Ezért milyen gyönyörű, ahogy Jézus csinálja, amit Jakab és János tesz, nem büntetés a válasz. Létrejön a bizalom légköre, ahol szabad szólni, és szabad tévedni, hiszen egy tanulási folyamat. Létrejön a bizalom légköre. A bizalom légköre okán megteremtődik egy érzelmileg is biztonságos közeg és légkör, érzelmileg biztonságos csoport, érzelmileg biztonságos intézmény. Egy érzelmileg biztonságos egyház. Belépünk az érzelmileg is biztonságos Isten országába. Megteremti annak föltételét és lehetőségét, hogy személy szerint merjünk kockázatokat vállalni.

Ma van a missziós vasárnap. Hogyha a misszióknak van valamiféle, emberi hajtóereje, hát, az a kockázatvállalás. Ahol megvan a bizalom légköre, és egyébként érzelmi biztonságban élhetjük meg magunkat. Hát, nekünk van egy prima örömhírünk: a legkitűnőbb felsővezetőnk nekünk van, a legkitűnőbb. Úgyhogy mi abban az örömben vagyunk, hogy az egyház tagjai lehetünk, ami egyszerre Isten népe, a Szentlélek közössége, de közben egy szervezet és intézmény is. Mi ezt abban az örömben élhetjük át, hogy a felsővezetőnk az biztos, hogy jó, biztat és szeret bennünket. Amen.